

[Jørgen Otsen.]

i Loven af 5. April 1935 blev fastsat for Krigsinvaliderne, ved jeg, at der i det hele og store blev skabt megen Tilfredshed. Jeg vil gerne benytte denne Lejlighed til at rette en Tak til Invalidenævnet i Sønderborg, som sammen med Socialministeriet har ydet en overordentlig stor Indsats paa det her omhandlede Omraade. En Tak skal herfra ogsaa lyde til Krigsinvalidernes Organisation, „Foreningen af sønderjydske Krigsbeskadede og Faldnes Efterladte“, som dygtigt varetager sine Medlemmers Interesser, og som det er lykkedes at komme til god Forstaaelse med Myndighederne, saaledes at Samarbejdet mellem Parterne foregaa i den gensidige Forstaaelses Aand. Det er mit Haab, at der fra den høje Regerings og Rigsdagens Side altid som hidtil maa blive vist vidtgaende Imødekommenhed over for alle berettigede Ønsker og Henstillinger fra de krigsramtes Side, lige meget om det drejer sig om Verdenskrigens Ofre eller om de Ofre, som vort lille fredelige Land desværre ikke, som triste Tildragelser paa Søen i den allersidste Tid viser, kan undgaa. Hvor der kan hjælpes, bør der ogsaa hjælpes, og for saa vidt det drejer sig om Afhjælpning af materiel Nød, er jeg heller ikke i Tvivl om, at den gode Vilje er til Stede. Men ingen nok saa stor materiel Hjælp kan dog raade Bod paa den Sorg og de Bekymringer, der rammer de lemlæstede eller de Hjem, som mister Forsørgeren, Ægtefællen, Faderen, Broderen eller Sønnen.

Det skal dog siges, at den Forsørgelse, som den danske Stat yder Krigsinvalidler, Krigsenker og Børn, er af en saadan Karakter, at den meget vel taaler Sammenligning med, hvad andre Lande yder. Af Invalidenævnets Beretninger fremgaaer det, at der den 1. April 1922 var 2 674 Invalidler, 1 156 Enker, 3 142 Børn og 346 Forældre. Den samlede Udbetaling i Finansaaret 1921—22 var godt 5 092 000 Kr. Den 1. April i Aar, 17 Aar senere, var der 2 590 Invalidler, 1 028 Enker, 132 Børn og 312 Forældre. Den samlede Udbetaling i Finansaaret 1938—39 var da dalet til godt 3 054 000 Kr., men det fremgaaer ogsaa af den Statistik, jeg her har fremdraget, at alle Tal er nedgaaende, og at navnlig Antallet af Børn er dalet med 3 010, hvilket naturligvis særlig har bidraget til Nedgangen i Udbetalingen.

De før nævnte 2 590 forsørgelsesberettigede Invalidler er inddelt i 13 Grupper efter Invaliditetsgrad. Der er 529 med

10 pCt.s Invaliditet, 253 med 25 pCt., 224 med 50 pCt., 93 med 75 pCt. og 56, der har en 100 pCt.s Invaliditet. Efter de den 1. Oktober i Aar gældende Satser, der omfatter et Dyrtdstillæg paa 35 pCt. for gifte og 21 pCt. for ugifte, faar f. Eks. en 33 $\frac{1}{3}$ pCt.s Invalid, hvis han er gift, 45 Kr. maanedlig, for ugifte er Beløbet 40 Kr. 35 Øre. Efter det foreliggende Forslag forhøjes denne Understøttelse med 3 Kr. 35 Øre maanedlig for gifte og med 2 Kr. for ugifte. En gift 66 $\frac{2}{3}$ pCt.s Krigsinvalid faar efter Forslaget Understøttelsen forhøjet med 6 Kr. 70 Øre pr. Maaned, fra 140 Kr. til 146 Kr. 70 Øre, og en gift 100 pCt.s Invalid faar et Tillæg paa 10 Kr. maanedlig, fra 235 til 245 Kr. Endelig vil jeg gerne nævne, at blinde Krigsinvalidler og saadanne, som maa betegnes som hjælpeløse, faar et maanedligt Tillæg paa 50 Kr.

Ved denne Lejlighed finder jeg ogsaa Anledning til at fremhæve det gode Forhold, som raader mellem de tyske Myndigheder, der varetager Forsørgelsen af Tysklands Krigsinvalidler, og vort Invalidenavn. Det er ogsaa overordentlig glædeligt, at der mellem „Foreningen for sønderjydske Krigsbeskadede og Faldnes Efterladte“ og Foreninger af samme Art i andre Lande, ganske særlig i Tyskland, bestaar et godt og kammeratligt Forhold, og at et for alle Parter frugtbringende Samarbejde finder Sted. Medlemsbladet „Krigsinvaliden“ bringer jævnligt udvekslede Hilsner og Tanker, der afgiver de smukkeste Vidnesbyrd herom.

Min Partifælle i det andet høje Ting Redaktør Svensson har gjort sig til Talsmand for den nordslesvigske Befolknings Taknemmelighed over, at den nu hører ind under Danmark og derved ikke paa ny skal være med til direkte at bære en Krigs tungé Byrder. Disse Udtalelser vil jeg gerne give min varmeste Tilslutning. Vi, der gjorde den store Verdenskrig med, ved maaske bedre end andre, hvilke legemlige og sjælelige Byrder Krig paafører Landenes Befolkning. Derfor har vi i Grønselandet ogsaa kun det eneste Haab, det eneste Ønske, at vort Land maa blive holdt uden for Krigen. I alle Bestræbelser, som udfoldes med dette Maal for Øje, vil den nordslesvigske Befolkning, ja, alle Danske, hvor de end bor, inden for eller uden for Rigets Grænser, være Fædrelandets trofaste og ivrige Tjenere, og jeg føjer dertil Haabet om, at vore Landsmænd Syd for Grænsen, hvoraf mange nu er med i Krigen for anden Gang, maa blive forskaanet for tunge Tab.

Med disse Bemærkninger vil jeg paa